

**14. ФЕСТИВАЛ ПОЗОРИШНИХ ПРЕДСТАВА ЗА ДЕЦУ И МЛАДЕ
„МАЛИ ЈОАКИМ“**

**КРУШЕВАЦ, 15. - 22. 11. 2021. РАСПОРЕД ИГРАЊА
ПРЕДСТАВА
ОТВАРАЊЕ ФЕСТИВАЛА**

Понедељак, 15. 11. у 17:00 и 19:00 КРУШЕВАЧКО
ПОЗОРИШТЕ

КАПЕТАН ЏОН ПИПЛФОКС

Текст: Душко Радовић
Режија: Александар Пејаковић
Препоручени узраст 4+

Уторак, 16. 11. у 17:00 и 19:00 КРАЉЕВАЧКО
ПОЗОРИШТЕ

СЛАВУЈ И КИНЕСКИ ЦАР

Текст: Х.К.Андерсен
Драматизација, режија и сценографска идеја: Синиша
Ракић

Петак, 19. 11. у 17:00 и 19:00 ПОЗОРИШТЕ ЗА ДЕЦУ
КРАГУЈЕВАЦ

БАМБИ

По мотивима истоимене бајке Феликса Салтена
Режија: Јакуб Максимов
Препоручени узраст 6+

Субота, 20. 11. у 17:00 и 19:00 ПОЗОРИШТЕ „ЗОРАН
РАДМИЛОВИЋ“ ЗАЈЕЧАР

ЛЕПОТИЦА И ЗВЕР

Текст и режија: Жељко Хубач
школски узраст

Недеља, 21. 11. у 17:00 и 19:00 НАРОДНО
ПОЗОРИШТЕ ЛЕСКОВАЦ

ПИНОКИО

Текст и режија: Спасоје Ж. Миловановић

Препоручени узраст 5+

Среда, 17. 11. у 19:00 РЕГИОНАЛНО ПОЗОРИШТЕ
НОВИ ПАЗАР

ПЕПЕЉУГА

Режија: Бисерка Колевска

Препоручени узраст 4+

Четвртак, 18. 11. у 17:00 НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ
ПИРОТ

МИЛИЦА ОД ПЕПЕЛА

Текст: Валентина Велков

Режија: Давид Алић

виши разреди основне и нижи разреди средње школе

Препоручени узраст 5+

**ПРЕДСТАВА У ЧАСТ НАГРАЂЕНИХ И ЗАТВАРАЊЕ
ФЕСТИВАЛА**

Понедељак, 22. 11. у 17:00 и 19:00 ШАБАЧКО
ПОЗОРИШТЕ

ЧАРОБНИ ПАСУЉ

Драматизација и режија: Цветин Аничич

Препоручени узраст 3+

ПРАТЕЋИ ПРОГРАМИ ФЕСТИВАЛА

Понедељак, 15. 11. у 18:30 отварање
Изложба радова школе цртања и сликања БуквАрт

Среда, 17. 11. у 18:30 отварање
Изложба костима представа за децу Крушевачког позоришта

Недеља, 21. 11. у 18:00
Представљање нових публикација Стеријиног позорја

Учествују:

Мирослав Радоњић, директор Стеријиног позорја
Горан Ибрајтер, Стеријино позорје
Миливоје Млађеновић, театролог

ЈУЧЕ НА РЕПЕРТОАРУ

РЕГИОНАЛНО ПОЗОРИШТЕ
НОВИ ПАЗАР

ПЕПЕЉУГА

Режија: Бисерка Колевска

Препоручени узраст 5+

АУТОРСКИ ТИМ

Улоге:

Кристина Јевтовић
Душан Живанић
Лемана Бећировић
Анђела Марић
Рифат Рифатовић
Харис Шећеровић
Сандра Миљковић

Редитељ:

Бисерка Колевска
Сценограф и костимограф:
Ана Колбјанова

Дизајн светла:

Радомир Стаменковић

Кореограф и сценски покрет:

Јована Тодоровић

Дизајн плаката и програма:

Фатима Дуровић

Превод текста са бугарског језика:

Милица Реџић Вуловић

Инспицијент и суфлер:

Нермина Дугопољац

Израда костима:

Фетија Гилић

Израда сценографије и мајстор светла:

уб Слезовић

Мајстор тона:

Сеад Жупљанин

Декоратери:

Сеад Торбић и Едина Старчанин

Реквизитер:

Јахја Јусовић

Организатор:

Музафер Жупљанин

Извршни продуцент:

Сеадетин Мујезиновић

Пепељуга

Треће вечери фестивала "Мали Јоаким", имали смо прилику да погледамо представу "Пепељуга" у извођењу Регионалног позоришта из Новог Пазара, а у режији Бисерке Колевске.

Занимљив податак је да постоји преко хиљаду верзија приче о Пепељуги од којих су најстарије забележене у Кини и Античкој Грчкој. Најпознатија верзија је она коју је обрадио и објавио Шарл Перо. Због своје широке распрострањености и опште популарности, прича о Пепељуги дозвољава одређене промене и читавања, у зависности од потреба драмског третмана ансамбла или аутора који је обрађује.

Управо овакав третман смо и имали прилике да видимо вечерас. Језгро и суштина су остали исти, а оквир и међуделови саме фабуле су обogaћене занимљивим сонговима, кореографијом и измаштаним ликовима.

Први утисак који представа пружа је, поред визуелно занимљивог концепта, разиграности и одличног сценског апарата у виду костима, сценографије и светлосног и звучног парка, да је у питању велики ансамбл који броји преко двадесет људи. Заправо, ансамбл има седморо људи, али њихова вештина и брзина промене костима и тумачења улога је оно што је фасцинантно и доведено на ниво врхунских мачионичарско-илузионистичких спектакала.

Поред врло прецизно протумачених архетипских улога и ликова, Пепељуге, Принца, Маћехе и Злих сестара, као занимљив лик и посебна бравура, издваја се Краљ, кога тумачи Рифат Рифатовић. Његов краљ није строга и ауторитарна личност, већ један брижни и духовити краљ, помало детињаст. који једноставно жели све најбоље свима.

Богатство представе музичким нумерама је жанровски позиционира и као мјузикл и као комедију, али свакако задржава своју суштину као бајка, а таква је и крајња порука – љубав и искреност, увек побеђују лажи, охолост и злобу.

Све у свему, цео ансамбл је на врло духовит начин, са добрим сценским саобраћајем, добром сценографијом и доличном глумачком вештином успео да нам представи на још један начин ову, нашироко и надалеко познату и популарну бајку, успели су да одрже пажњу, да измаме велики број спонтаних аплауза и осмеха, доказујући тиме да су прави мајстори свог глумачког заната, а креативни тим на челу са редитељком Бисерком Колевском доказује да је дечија сцена, њена важност и вредност стоје раме уз раме са озбиљним вечерњим представама.

Јован Ристић

ОКРУГЛИ СТО

Трећег дана фестивала Регионално позориште из Новог Пазара извело је представу "Пепељуга" у режији Бисерке Колевске. Након представе, наравно, уследио је Округли сто.

Водитељка, драматург Јелена Попадић Сумић на самом почетку је рекла: "Представа је одлична и види се да је најкомплетнија и најскупља представа Регионалног позоришта из Новог Пазара.

Али све што ми се не допада нека иде на душу драматургу. Костими су чаробни, види се напоран рад, али драматизација текста требала је бити много боља, јер

интервенција на причи није радила за идеју".

Глумци су се сложили са Јеленом Попадић Сумић да је драматизација требала и могла бити много боље урађена, али да је сплетом околности испало баш овако.

"Ми играмо за децу. А деца су одушевљена и обожавају нашу представу и то је наша највећа сатисфакција" рекао је глумац Рифат Рифатовић који у представи игра лик "Краља".

Члан жирија, редитељ Бранко Поповић обратио се глумцима следећим речима: "Ваша игра је та која плени. Одрадили сте одличан посао, такође све похвале за костим и музику, али слажем се са Јеленом да је драматизација заиста требала бити боља. И да могли сте да певате и без плејбека, лепо певате, глумци сте и много боље би све изгледало да сте то радили уживо. Али понављам одрадили сте одличан посао, ви сте позориште у успону и ја вам на томе честитам."

Крушевачки Гимназијалци са смера - сценска и аудиовизуелна уметност - надовезали су се да је представа била јако динамична, занимљива и да су приметили како су је малишани помно пратили.

На самом крају Округлог стола донет је закључак да су управо глумци носиоци ове представе и што је најважније да су малишани препознали ту љубав коју су глумци уложили у ову представу.

Милица Крстић

ПЕПЕЉУГА

По мотивима народне бајке

У режији Бисерке Колевске

Синоћ смо имали прилике да видимо спектакл. Ја то нисам знао па сам дошавши у позориште, заузевши своје седиште и преузевши позу критичара (прекрштене руке и ноге, стиснуте очи и фокус у све што се мрда на сцени), био изненађен и изатечен. Очекивао сам представу мањег формата а она је кренула широко, од периферних елемената саме приче, са ликовима које нисам ни препознао имајући у виду примордијални текст. Сама експозиција и упознавање са ликовима трајали су добрих пола сата и ја сам се питао: шта сад? Али како је текла представа став крутог критичара полако је кренуо да се топи и преображава у држање детета које навија за портагонисте. До краја представе, дело ме је купило и ја сам изашао са осмехом на лицу.

Представа “Пепељуга” Регионалног позоришта Нови Пазар је у жанровском смислу много шта, обogaћена је разним елементима, али то јој није мана. Динамика пуна преокрета и брзи промен ритма ствара осећај спуштања низ тобоган са кривинама те се појединац из публике константно пита: шта иде следеће?; без обзира што је пре тога погледао и прочитао сјасет Пепељуга. Први доминантни елеменат који упада у око и ухо гледаоцу јесу сонгови, музика и плес (кореограф и сценски покрет: Јована Тодоровић; мајстор тона: Сеад Жупљанин), које садржи готово свака сцена. Богатство тона није везано за један правац и стил већ је возња која од рок & рола иде до баладе, марша, танга па и валцера. Таква динамична игра прати остале епске елементе представе и чини да представа првенствено буде мјузикл. Некад би личила на фабулозну рок оперу седамдесетих а некад би дотакла класичан мјузикл са романтичном подлогом. Овакву разуђеност стилова гледалац ће ценити тек када се заврши представа, када буде видео целину. Дакле, богатство звука и покрета.

Док сам гледао представу имао сам још питања, оно што ми је прошло кроз главу сваке друге сцене јесте “Како ови сироти људи стижу да се пресвуку?”. Богатство костима (израда костима: Фетија Гилић,

костимограф: Ана Колбјанова). Покушао сам да пребројим све промене које су поједини глумци извели, нисам успео, било их је толико. А костими су били сјајни и фабулозни, чинили су такве трансформације на ликовима да је магија сваки пут успела. Још сам под утиском уздаха који је свака девојчица у публици направила када је Пепељуга обукла балску хаљину. Одело не чини човека али свакако помаже глумцу а у овом случају, магија је крајње успешна. У неким случајевима, промена би била за 180 степени, као на пример промена из зле маћехе у добру вилу, и била је крајње успешна а то се дешавало из сцене у сцену, деца нису посумњала у илузију промене а деца су вам најоштрији критичари. Додавши на то да је светло које је испратило свако расположење и промену динамике на сцени (дизајн светла: Радомир Стаменковић; мајстор светла и сценограф: Уб Слезовић) и сценографија која игра светлости прихвата, можемо рећи: Богатство боја.

Али срце овог комада убедљиво су су били глумци. Претежно млада поставка Новопазарског позоришта испуњава сцену енергијом, видело се да уживају уснут. Манир њихове игре и богатство покрета има стил комедије, чак гротеске а дефинисаност њихових покрета чинило је то да су могли бити сенке иза платна а опет бих сваког понаособ препознао. Могу их сваког поменути понаособ јер никог не бих издвојио из групе, играли су ову представу као колектив и то успешно, то се најјасније може видети из групних сцене где би сви у свом стилу плесали а опет градили складну слику. Дакле: људски фактор као најдрагоценији ресурс.

Склопивши све ове елементе у целину, имамо представу која је само по циљаној публици дечија. Она је третирана као целовечерње дело са озбиљношћу представе за одрасле. Епски карактер представе и њена намерна ширина даје гледаоцу дело које могу поредити са тортом на више спратова која се на венчањима служи.

Немања Петронијевић

Нешто између 4

Четвртог дана фестивала гледамо представу "Милица од Пепела" Народног позоришта из Пирота, у режији Давида Алића. За разлику од претходних, ова представа је рађена за основце виших и средњошколце нижих разреда. Чух да представа сама по себи разбија табуе и има за циљ да едукује децу да не ћуте уколико су, на било који начин, злостављана, или им је ограничена слобода. Баш сам једва чекала да видим на који начин на су то пироћанци урадили. Желела сам да видим да ли ће заиста допрети до деце и научити их колико је слобода важна и показати им да ниједно дете на овом свету не сме да живи у страху и са сузама иде на спавање!

Пажљиво сам гледала и размишљала...

Размишљала сам колико деце у Србији, у Европи, на свету...живи у беди, без крова над главом, без родитељске љубави, пажње, бриге, нежности.. И то ме је јако растужило, а још ме је више растужила чињеница, да много деце и поред родитеља и крова над главом живе тужна и несрећна јер су злостављања, малтерирана и запостављена... а то не би смело да се дешава и да постоји- НИКАДА и НИГДЕ! Сва деца на овом свету имају право на срећно и безбрижно детињство. Сва деца морају бити мажена, пажена, срећна, насмејана и најважније - БЕЗБРИЖНА. Јер једино тако могу постати добри људи, јаки и стабилни. И наравно добри родитељи "сутрадан".

Лепо су пироћанци дочарали како не треба односити према деци, али и да љубав све побеђује. Да је љубав закон изнад свих других закона! И заиста је тако. Свако ко има дете мора да схвати да то дете није тражило да буде рођено и самим тим нико се према њему не сме односити као према ствари! Свако дете треба да зна да има право на срећу и љубав, и да увек има коме да се обрати за помоћ, ако је у невољи. Ако нису родитељи ти који помажу и бодре своју децу - ту су наставници, психолози, педагози,

Саветовалиште за младе, СОС телефони...само је важно да што пре схвате да не треба да ћуте и да не крију ако се налазе у неком проблему! Сваки проблем је решив.

Како је рекао чика Љубивоје Ршумовић "Дете је дете да га волите и разумете!".

Милица Крстић

ДАНАС НА РЕПЕРТОАРУ

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ ПИРОТ

МИЛИЦА ОД ПЕПЕЛА

Препоручени узраст виши разреди основне и нижи разреди средње школе

Пеца АЛЕКСАНДАР АЛЕКСИЋ

Напомена: у представи се користи стробоскоп

АУТОРСКИ ТИМ:

Валентина Велков

Режија, сценографија и избор музике: **Давид Алић**

Костимограф: **Милица Грбић Комазец**

Композитор: **Срђан Марковић**

Шминка: **Филип Цветковић**

Графички дизајн и фотографије: **Андреј Јовановић**

Суфлер и инспицијент: **Маја Јоцић**

Светло: **Немања Јеленковић**

Тон: **Данило Митровић**

Гардероба и реквизита: **Маријана Живковић**

Кројачки радови: **Бојан Илић**

Израда декора: **Милан Ћирић, Драган Величковић**

Помоћник шминкера: **Селена Костић**

ЛИЦА

Милица **МИЛИЦА ФИЛИЋ**

Перка **АЛЕКСАНДАР РАДУЛОВИЋ**

Верка **МИЛАН НАКОВ**

Маћеха Живана **АЛЕКСАНДРА СТОЈАНОВИЋ**

Тама **ЗОРАН ЖИВКОВИЋ**

Вила Мила **ДАНИЈЕЛА ИВАНОВИЋ**

Принц Павле **СТЕФАН М МЛАДЕНОВИЋ**

Принцеза мајка **НАТАЛИЈА ГЕЛЕБАН**

Пеца **АЛЕКСАНДАР АЛЕКСИЋ**

По инспирацији на дело које још нисам гледао

Јуче сам, пре извођења представе “Пепељуга” писао о тој бајци и њеним варијацијама када, ево, данас имаћемо још једну представу која је проникла из те архетипске приче: “Милица од пепела”. Модерна, свежа представа која користи калуп стар више хиљада година да исприча трагедију (или комедију, то још не знам) модерног детета.

Пошто представу још нисам гледао, мој једини узорак одакле бих могао да извучем податке били су медији који су препричавали утиске са премијере или реприза или интервјуи режисера и глумца. За критику би то био мимезис мимезиса или чак мимезис мимезисовог мимезиса што је нешто чега би се сваки критичар који држи до себе требао клонити.

Зато сам се определио за технику, мање моралну, али итекако више стилизовану: Домаштаванје и блефирање. (Уз обећање себи да нећу отићи предалеко или у једнороге.)

И тада ми је синило да се о варијацијама на причу ову може итекако још рећи, поготово ако се окренемо будућности уместо историји; то јест, да промислимо како ће се бајка даље развијати кроз деценије и векове.

Оно што је Шарл Перо додао овој бајци, у односу на своје анонимне предходнике, а да вероватно није ни био свестан (јер се тек 50 година касније појавио Жан Жак Русо који је рекао да је дете ипак дете, а не одрасла особа са мало година и да самим тим треба имати посебан статус) јесте тема насиља над децом. Уведемо ли и ликове злих полу-сестара, имамо и причу о вршњачком насиљу, тему која је далеко испред свог времена. Ето начина да се прича одломи од бајке и ступи на модерно тле

И друга ствар: ова бајка је одувек била прича о женској лепоти изведеној на основу њеног стопала. Да ли ће се тај мотив променити временом као што је код мушкарца бутина била симбол лепоте кроз цео средњи

век. Да ли ће ципелицу заменити рукавица, стезник или чак брусхалтер? Можда ће нека будућа Пепељуга изгубити личну карту или ће пресудан бити ДНК и добра генетика? Можда ће иза неке будуће Пепељуге остати написана песма или снимак гласа? Фотографија или видео запис? Могу вам рећи да је ципелица већ декаде у овом данашњем времену, исквареном на много начина, драматурзи и редитељи ће ускоро морати да потраже ново решење

Немања Петронијевић

О „Милице од пепела“ са редитељем

По чему бисте рекли да је Ваша представа посебна, по чему се издваја?

Пре свега по томе што представа „Милица од пепела“ није класична бајка односно по томе што се одређеним темама није приступало ескапистички. Помешаних жанрова, од гротескних ликова до психолошког реализма у одређеним ситуацијама, желели смо да децу суочимо са сурувом данашњицом која је окружује. Ако бих морао да је жанровски одредим рекао бих да је комично-гротескни хорор. Такође, минималним визуелним решењима, желимо да упутимо на то да никаква материјална добра (која су постала опсесија) не могу надоместити мањак духовне суштине, а то је - љубав. Из мањка љубави настају сви проблеми и фрустрације, била то љубав партнера, родитеља, пријатеља... Ова представа је посебна по томе што је мајка, у једном тренутку представе, спремна да својој ћерци одсече прст како би се домогла богатства и славе.

Које су то релевантне теме део драматуршког и редитељског третмана одабраног литерарног предлошка?

Насилје над децом, одбачена деца, емотивно ускраћена и осакаћена деца, вршњачко насиље... све су то теме које се итекако тичу ове представе, како драматуршки тако и редитељски. Посматрао сам текст из визуре злостављаног детета и његове борбе да се одупре терором над собом. Деца су склона да се у тренуцима злостављања повуку у себе, да ћуте, да трпе, те је ово прича о девојци и њеној борби до слободе. Наравно, остали смо у оквирима театра за децу и знали смо до које дозвољене границе „бруталности“ можемо третирати овај комад, те је мотив љубави онај који побеђује и који подстиче децу да се изборе за себе.

Шта Вас је конкретно привукло код одабраног литерарног предлошка и на који начин је он данас актуелан?

Привукла ме је застрашујућа чињеница да људи окрећу главу од тих тема, већ бивају неми војери догађаја. Држава ћути, родитељи ћуте, деца ћуте... а вршњачко насиље се шири. Порађа нова зла. Тема је актуелна и ту нема говора, а само ми смо криви и на нама је да се запитамо зашто је актуелна? Проблем је у томе што је актуелна.

Коју важну поруку носи Ваша представа?

Да се не сме ћутати! Да се не сме обарати глава над моћницима јер ће нас покорити. Љубављу се страх побеђује.

Какве су досадашње реакције публике на представу и шта публика "Малог Јоакима" може да очекује?

Приметио сам да су деца после представе насмејана и полетна; исмејавају глупе и зле, не приклањају им се, што је свакако добар знак. То бих исто желео и деци из Крушевца после одгледане представе. Што се тиче родитеља желео бих да после представе загрле своју децу. Већ постаје флоскула да родитељи данас немају времена за своју децу. То је будалаштина. Ако ми немамо времена за њих сада, неће ни они имати времена за нас када остаримо и када не будемо могли сами. Од увек сам се трудио да кроз представе за децу, из визуре детета, комуницирам и допрем до родитеља и укажем им на њихове евентуалне грешке, те су представе за децу подједнако важне родитељима као и детету.

Колико је важан и одговоран посао у данашње време направити добру представу за децу?

Од суштинске је важности. Као и добро школовање, добро васпитање, добро детињство... Већа је одговорност направити добру представу за децу, неголи добру представу за "одрасле." Представе које ми пружамо најмлађима ће свакако утицати на њихово формирање и развој, поруке које им шаљемо ће се негде дубоко усадити у њиховој подсвести и њиховој души. Деца су наша будућност и наша нада, наше спасење, и зато их треба неговати и бринути о њима. На нама као ствараоцима је дужност да са огромном одговорношћу приступимо представама за децу и да њихов свет обогатимо племенитошћу, моралношћи и правим вредностима.

Шта би будући ствараоци представа за децу требало да имају на уму када стварају за њих?

Мисао о бољој сутрашњици, о свету о којем маштамо и каквим желимо да га оставимо иза себе.

Разговор са Давидом Алићем водио Јован Ристић

Нешто између 4

Четвртог дана фестивала гледамо представу "Милица од Пепела" Народног позоришта из Пирота, у режији Давида Алића. За разлику од претходних, ова представа је рађена за основце виших и средњошколце нижих разреда. Чух да представа сама по себи разбија табуе и има за циљ да едукује децу да не ћуте уколико су, на било који начин, злостављана, или им је ограничена слобода. Баш сам једва чекала да видим на који начин на су то пироћанци урадили. Желела сам да видим да ли ће заиста допрети до деце и научити их колико је слобода важна и показати им да ниједно дете на овом свету не сме да живи у страху и са сузама иде на спавање!

Пажљиво сам гледала и размишљала...

Размишљала сам колико деце у Србији, у Европи, на свету...живи у беди, без крова над главом, без родитељске љубави, пажње, бриге, нежности.. И то ме је јако растужило, а још ме је више растужила чињеница, да много деце и поред родитеља и крова над главом живе тужна и несрећна јер су злостављања, малтерирана и запостављена... а то не би смело да се дешава и да постоји- НИКАДА и НИГДЕ! Сва деца на овом свету имају право на срећно и безбрижно детињство. Сва деца морају бити мажена, пажена, срећна, насмејана и најважније - БЕЗБРИЖНА. Јер једино тако могу постати добри људи, јаки и стабилни. И наравно добри родитељи "сутрадан".

Лепо су пироћанци дочарали како не треба односити према деци, али и да љубав све побеђује. Да је љубав закон изнад свих других закона! И заиста је тако. Свако ко има дете мора да схвати да то дете није тражило да буде рођено и самим тим нико се према њему не сме односити као према ствари! Свако дете треба да зна да има право на срећу и љубав, и да увек има коме да се обрати за помоћ, ако је у невољи. Ако нису родитељи ти који помажу и бодре своју децу - ту су наставници, психолози, педагози,

Саветовалиште за младе, СОС телефони...само је важно да што пре схвате да не треба да ћуте и да не крију ако се налазе у неком проблему! Сваки проблем је решив.

Како је рекао чика Љубивоје Ршумовић "Дете је дете да га волите и разумете!".

Милица Крстић

СУТРА НА РЕПЕРОАРУ

Позориште за децу Крагујевац

По мотивима истоимене бајке
Феликса Салтена

БАМБИ

Режија Јакуб Максимов

Препоручени узраст 6+

Концепт: Јакуб Максимов

Режија: Јакуб Максимов

Дизајн сценографије и костима: Олга Зијебинска

Дизајн лутака: Олга Зијебинска

Израда лутака: Олга Зијебинска

Оригинална музика: Лазар Новков

Графички дизајн: Дејан Петровић

Израда сценографије: Mini Bees

Превод са Чешког језика: Јан Зорбић

Фотограф и сниматељ: Зоран Лаки Лазаревић

Играју:

Милош Миловановић

Дарија Вулић/ Сања Матејић

Миломир Ракић

Владимир Ђоковић

Љубица Радомировић

Марко Ђурић

**СТРУЧНИ ЖИРИ 14. ФЕСТИВАЛА
„МАЛИ ЈОАКИМ“**

Бранко Поповић, редитељ
Бојан Јовановић, глумац
Никола Милојевић, глумац

СЕЛЕКТОР

Бранислав Недић, драматург

ВОДИТЕЉ ОКРУГЛОГ СТОЛА

Јелена Попадић Сумић

ФЕСТИВАЛСКИ КРИТИЧАРИ

Јован Ристић
Немања Петронијевић

ФЕСТИВАЛСКИ ЗАПИСНИЧАР

УРЕДНИК БИЛТЕНА

Светлана Ђурђевић

ПРЕДСЕДНИК САВЕТА ФЕСТИВАЛА

Спасоје Ж. Миловановић

САВЕТ ФЕСТИВАЛА

Бранислав Недић - Крушевачко позориште
Ивана Недељковић - Пулс Театар Лазаревац
Владимир Василић - Шабачко позориште
Зоран Стаматовић - Народно позориште Ужице
Младен Кнежевић - Књажевско српски театар „Јоаким Вујић“ Крагујевац
Јелена Стојановић Патрногић - Позориште за децу Крагујевац
Миодраг Динуловић - Краљевачко позориште
Милица Радуловић - Позориште лутака Ниш
Сеадетин Мујезиновић - Регионално позориште Нови Пазар
Спасоје Ж. Миловановић - Народно позориште Ниш
Ненад Јовић, Позориште - „Бора Станковић“ Врање

Милица Крстић

ФОТО

Ричи

Градмир Филиповић - Народно позориште Пирот

Драган Марјановић - Народно позориште Лесковац

Предраг Радоњић - Народно позориште Приштина

Владимир Ђуричић- Народно позориште Тимочке крајине “Зоран

Радмиловић“ Зајечар

Братислав Јанковић – Градско позориште Чачак